

fr. *brûler* (cf. *Torquemada*, bc. *Olbaenrea*); i diu que no veu què pot ser la *S*-de-*Sorlada*. Sembla que és per encreuament de *sucarrar*, so-, basc *sukarra*, amb *BUSTULARE.

MONTESCOT

Poble del Rosselló, uns 10 k. al S. de Perpinyà i 5 a l'O. d'Elna.

Pron. muntəskót, en les enq. de 1959 a tots els pobles veïns, i a Montescot mateix (xxv, 70-72)

En aquesta rodalia hom ha confós dos noms distints, semblants, i pertanyents al mateix municipi. En distingirem les mencions antigues, com (I) i (II).

(I) 1067: Molinié, *Hist. Lgd. v*, 1522, entre els docs. de l'esgl. d'Elna dóna una cita de *Montescot* en aquest any, sense precisar la forma del nom. Però aquesta consta en tots els docs. següents. 1128: «--- in parr. de Monte Auriol --- vineam --- quod habeo de G. Crura-de-Feda, in terminio de *Monte Eschot* --- in te. S.M. de Palaç ---; alodem q. habeo --- de Petro Avalrino --- Judeges --- Mudationes --- Vallicrosa --- ad. S. Ma. de Vultraria qui est ad *Mont Eschot* --- Pausa --- Avalrino ---» (testament en el *Cart. d'Elna*, Moreau LIII, P^o 87); 1146: *Monte Eschot* cit. junt amb Cànoes (Albon, *Cart. du Temple*, p. 256); 1250: *Muntescoto*, (Alart, *Privil.* 198); 1254: *Montescoto* (Alart, o.c. 212); 1359: *Muntscot*, qui és de la almoyna d'Euna» (*CoDoACA* XII, 126.lf.); 1385: *Montescoto* (Alart, *Doc. Gè.Hi.* 16).

(II) *Mencions de Mons Cabri* (o *Montescabri*). 883: «ego Gualafonsus vindo tibi Mironi Comiti --- in villa Palatiolo --- de Or., in te. de vico Helna, et de parte Circii infrontat in villa de *Montescaprio*; Aquilonis in te. de *Bercalo* et Corneliano ---»; 930: «in com. Russ. in villa *Rederadi*, que alium nomen vocant *Monteschapri* --- grado de Baçolas» (Mor. v, 70ss.); 941: «in com. Russ. in villa *Roderadi*, q. alium nomen vocant *Monteschapri* ---» (ib. VI, 171); 970: *Montescabri* (cit. junt amb Pollestres, ib. x, 172).

Segueixen en 1001: «villa *Roderadi* q. voc. *Montes Chabri*» (citat junt amb *Bercalo*) (Moreau, V. la cita en l'art. *Bèrcol*); també en *Hist. Lgd. v*, 1518); 1005: «alode de *Montescabri*» (Mor. xvii, 67); 1030: «in com. Rossol. in villa *Montescabri*» (Mor. xxi, 81; i *Hist. Lgd. v*, 1519); 1067: «Villa *Roderadi* q. voc. *Montescabri*» (xxix, 104); 1073: «vinea in *Monte Chabrario* vel in lo. voc. *Arcea Mala* --- in l. v. *Arcea* in ipso vineario» (Mor. xxx, 212), doc. on Fossà identifica *Montescabri* amb Montescot; 1080 a 1083: «infra t. de *Montescabri*, quod alio nomine vocant villa *Rodrat* --- via q. discurrit de *Montescabri* a Terrads ---» (Mor. xxxii, 111).

Ponsich (*Top.* 44) hi afegeix encara 6 docs. del nom (I): *Mont Eschot* (1163) *Montesco(o)* (1142, 1188,

i 3 més dels SS. XVI-XVII); i del nom (II) en troba tres més (*Montescapri. -abrio, -abri, 922, 1028, 1091*). Cometent una petita inconseqüència: la de consignar una forma *Montescopium*, però convé posar-ho de relleu perquè és una forma inexistent. En el doc. de 883, que fou llegit també per Baluze i comunicat per ell a Marca (datant-lo de 822, a tort com observa Molinié), es va fer l'esmena fraudulenta de *Montescaprio* en *Montescopio (fora d'això, text idèntic al de la col.le. Moreau, *Cart. d'Elna*). Es veu que Baluze o Marca (que ho publicà, col. 812.lf.), informant-se de l'existència de *Montescot*, poble conegut de tothom, es permeteren i n v e n t a r aquesta variant amb el tràfec d'explicar-se un nom incomprendible. Però només *Montescaprio* figurava en el cartulari d'Elna, com ens certifica Fossà.¹

Ben destriades les dades antigues dels dos noms, ja veiem ara que l'únic durable i segur és (I): el nom sempitern d'aquest poble.

L'ETIM. d'aquest és clara. Un dels innombrables noms de castell o turó formats amb el NP del fundador del lloc o senyor (recordem els veïns *Montboló, Montferrer, Montesquiú, Montoriol...*), de temps potser remot. SKOT és nom de persona germànic ben conegut, del qual Förstemann dóna moltes dades en les fonts paleo-germàniques (també en NLL derivats d'això en el baix i alt-alemany, i altres NPP trets del mateix radical).

No n'hi ha menys en la docum. romànica: «*Escotus* de Brug(u)er(i)a et Gill. Bdi. de Kabarez» a. 1146 en el cartul. de Dousens, Aude (Albon, *Cart. du Temple* 168); el ross. *Ferrer Escot* a. 1275 (Alart, *RLR* IV, 359); «*Scottus* de Tolomeis» a Siena, amic de Jaume II, a. 1316 (Finke, *Acta Ar.* III, 301). I d'aquí ha passat a altres NLL de les terres pirinenques: Mas d'*Escot* a Viladrau (*B DLC* IX, 350). En el Bearn: *Escout* en el c^o d'Oloron; i el poble *Escot* a la vall d'Aspa (agre. a Accous), que ja es documenta *Scot* a. 1096, *Eschot* 1154 etc. (P.Raymond, *Di. To. BPyr.*).

No menys en toponímia francesa i italiana: *Montécot*, hameau et ferme, dept. Nièvre (p. de Château-Chinon), ja doc. el 1327, i *Villacot* hameau ib. [*Villescot*, 1347] (Gamillscheg, *Rom. Germ.* I, 136): és clar que són formats amb el NP germ. (com els infinits *Mont-, Ville-* + NP), no pas amb un fr. *écot* 'tronc d'arbre' ni menys amb un *écot* (d'un imaginari germ. *SKOT 'fusell' com suggeria Gamillscheg, rectificat per Jud *VRom.* II, 22); ben cert *Les Écots* (*Escotis*, 50 a 1386) ib., també deu venir del mateix NP.

Un cpt. paral·lel, amb el nom germ. es troba repetidament en el Nord d'Itàlia: SKOTIGARD > *Scottigarda* (prov. Cremona) i dos *Scotegarda* a les prov. Vicenza i Verona (D. Olivieri, *Diz. Top. Lomb.* p. 500, i *Saggio di Top. Veneta*, 343). En fi, deriv. del NP amb sufix germ.: SKOTINGS > *Écouens* prop de